# אגרות הראי"ה - כרך א' - אגרת קעה

## תמצית האגרת

**תאריך ומקום:** ה' כסלו תרס"ט - יפו
**נמען:** הגאון ר' נפתלי אמסטרדם

המלצה על המוסד 'אסף נדחים' בירושלים, בית מחסה לזקנים העניים ביותר, שאין להם כסף ולא זכות להתקבל לבתי מחסה אחרים. הרב קוק מצטט את הזוהר (בלק) על מעלת תפילת העני, ש'מעטפת' את כל התפילות. ר' שמואל סלנט העיד על ישרות הנהגת המוסד.

### עיקרי הדברים

- 'אסף נדחים' - בית לזקנים עניים.
- מעלת תפילת העני (זוהר בלק).
- קריאה לתמוך במוסד.

**נוסח האגרת עם ביאור**

*בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך:* [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] *והוא אינו חלק מלשון האגרת.*

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ה' כסלו תרס"ט[4].

שלו'[5] וברכה מקודש, לכבוד ידי"ן[6] הרב הגאון המובהק, צדיק ונשגב, מוהר"ר[7] נפתלי אמסטרדם [הרב נפתלי אמסטרדם, מתלמידי רבי ישראל סלנטר, שעלה לירושלים] שליט"א[8].

יקרת מכתב כ"ג[9] מר אהובי שי'[10] הגיעני. וע"ד[11] המוסד הנשגב "אסף נדחים", [בית מחסה לזקנים עניים בירושלים] שדגל הדר"ג[12] מתנוסס עליו, חשבתי בדעתי שאך למותר הוא לחזקו בדברי. אבל לעשות רצון צדיק חפצתי, ואדברה נא נגד כל קהל עם ד', בארצנו הקדושה ובכל תפוצות הגולה. כמה מעלות גדולות וקדושות לבית הגדול הזה, אשר ישים את עין טובתו על האומללים שבאומללים אשר באה"ק[13], המה הזקנים הנדחים, אשר אין להם כל מכיר וגואל, ואין ידם משגת לתן כל מכסת ערך, לסיוע הקופה, כדי להכנס לאיזה מוסד, אשר רבו בהם הזקנים היושבים מכבר, כן ירבו, ביחוד מאלה שיש להם איזה סכום כסף, אשר אמנם לא יספיק להם למחיתם, והמה מקבלים טובה רבה מבתי המחסה לזקנים, אשר נוסדו מכבר,

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 עה"ק - עיר הקודש
3 ת"ו - תבנה ותכונן
4 תרס"ט - השנה תרס"ט (1908/1909)
5 שלו' - שלום
6 ידי"ן - ידידנו
7 מוהר"ר - מורנו הרב רבי
8 שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9 כ"ג - כבוד גאונו
10 שי' - שיחיה
11 וע"ד - ועל דבר
12 הדר"ג - הדרת גאונו
13 באה"ק - בארץ הקודש

בהכנסם אל תוכם, גם אחרי אשר יתנו איזה סך לקופת הבתים הנ"ל[14], כי גדלה מאד הוצאתם, יהיו פועליהם ומחזיקיהם ברוכים לעד. אבל גורל הזקנים האביונים, שאין להם לא יכולת להכנס ע"י[15] זכות מעט רכוש, וגם לא ע"י איזו זכות של הצטיינות מיוחדת, - אשר כמובן ת"ח[16] מצויינים יתקבלו תמיד בהיות מקום בבתי המחסה הקבועים, גם כשאין להם יכולת לתן איזה סיוע לקופת המוסדות, - ועם זה המה זקנים כשרים, ומהם רבים הוגי תורה ושוקדי עבודת ד', מי ינוד להם, מה מר הוא מנת חבל חייהם, בשבתם בענים בעיר קדשנו ותפארתנו, אשר נהרו ממרחקים, לפעמים במסירות נפש, לשמה ולזכרה הקדוש. ומי זה יוכל לתנות איפוא צדקת גדולי המעשה, מיסדי בית "אסף הנדחים", שכולו מקודש דוקא לזקנים האמללים שבאומללים, הנשכחים מאדם ומתבל. מה גדול הוא מעשה חסד זה, לזכרון לעד יהיה שמם וזכרם של פועלי צדק אלה בהיכל ד', אוהב חסד וצדקה, השוכן את דכא ושפל רוח, [ישעיהו נז, טו] להחיות רוח שפלים ולב נדכאים. די' לנו הערובה של שם כבוד גאונו, המפורש על יסוד המוסד הזה, שנהי'[17] בטוחים בו, שהכל יתנהג לתעודתו היותר נאמנה. וכן כתב לי כי[18] גאון עוזנו ס"ק[19] מרן הרש"ס[20] [הרב שמואל סלנט, רבה של ירושלים] שליט"א במכתב קדשו, בתשובה ע"ד[21] שאלתי ממנו אודות הבית הגדול הזה, שאמנם מפני מצב בריאות גופו הטהור הרפה, - יחזקהו השי"ת[22] לאורך ימים טובים לשמחת כל בית ישראל - לא יוכל לבקר בעצמו את המוסד, אבל מפי כבוד גאונו שמע כי ישרה הנהגתו. ואקוה שכל יודעי שם הדר"ג ומכירי צדקתו, הרבים בישראל ב"ה, יתאמצו בכל כחם לחזק ולאמץ את המפעל הגדול הזה, אשר כוננו ידי צדיק כביר כ"ג שליט"א. ובכח הרבים, אשר מקרוב ומרחוק יתאמצו להוסיף אימוץ, ליסוד עמוד אור חסד זה, על מכון עיר עז לנו, אלקים יכוננה סלה. [תהלים מח, ט] יוכלו בעזרת השי"ת להגדיל פעלם ולאסוף אליהם כל נדח באה"ק, לתן להם מקור מנוחה ומחיה וארוכה די סיפוקם, למען יוכלו לבלות את ימי חייהם בתורה ובתפילה על פלטת שה פזורה [על שארית שה פזורה (ירמיהו נ, יז)] בין עמים רבים, ולעורר תמיד רחמים רבים בתפילת ישרים, על כל איש מר-נפש וכל נתון בצרה וצוקה. ותפילת עניים נכאי רוח כאלה כמה גדולה היא ונשגבה, כמה היא בוקעת ועולה למרומים, לפני שומע צעקה הקרוב לשועת נכאים. וכדי זוה"ק[23] פי בלק קצ"ה א': "מאן חשיבא מכולהו הוי אימא תפלה דעני, תפלה דא קדים לתפלה דמשה, וקדים לתפלה דדוד, וקדים לכל שאר צלותין דעלמא, מ"ט בגין דעני איהו תביר לבא וכתיב קרוב ד' לנשברי לב וגו'[24], ומסכנא עביד תדיר קטטה בקוב"ה[25] וקוב"ה[26] אצית ושמע מלוי, כיון דצלי צלותיה פתח כל כוי רקיעין, וכל שאר צלותין דקא סלקין לעילא דחי לון ההוא מסכנא תביר לבא, דכתיב תפלה לעני כי יעטוף, כי יתעטף מבעי ליה, מאי כי יעטוף, אלא איהו עביד עטופא לכל צלותין דעלמא, ולא עאלין עד דצלותא דיליה עאלת,

---

14 הנ"ל - הנזכר לעיל
15 ע"י - על ידי
16 ת"ח - תלמידי חכמים
17 שנהי' - שנהיה
18 כי - כבוד
19 ס"ק - סעיף קטן
20 הרש"ס - הרב שמואל סלאנט
21 ע"ד - על דבר
22 השי"ת - השם יתברך
23 זוה"ק - זוהר הקדוש
24 וגו' - וגומר (וכן הלאה בפסוק)
25 בקוב"ה - בקודשא בריך הוא
26 וקוב"ה - וקודשא בריך הוא

וקוב"ה אמר יתעטפון כל צלותין וצלותא דא תיעול לגבאי כו'[27], עיש"ה[28], אשר מזה יראו כל נבוני לב, היראים וחרדים לדבר ד' באמת, אוהבי צדקה וחסד, כמה גדול ונשא הוא מכון קדוש זה, אשר נדחים עניים ואביונים, אנשים תמימים, נדכאים ונאנחים, יוכלו לעסוק בתפלה בעיר ד' שמה, כמה ריוח והצלה יש בזה למחזיקיהם מכל צרה וצוקה, וכמה שפע ברכה וחסד נכון לפניהם מתפילת עניים כאלה במקום קדוש משכני עליון.

בשמו יתברך, הקרוב לצעקת עניים ומרחם על נדחים וחלכאים, אשים מבטחי, שיצליח כ"ג וכל מסעדיו על דרכו בקודש אשר החל, וברכת אובדים, זקנים, נאנקים, עליו תבא, והמוסד היקר הזה יהי'[29] לשם ולתפארת בין המוסדות היקרים, המתנוססים בכל גאונם ותפארתם, לפאר את מרום עיר קדשנו ותפארתנו תובב"א[30], והי'[31] מעשה הצדקה שלם, כנפשו היקרה ונפש ידי"ע[32] דורש"ת[33] בכל לונ"ח[34], מברכו בהצלחת פעלו המקודש באה"ר[35],

הק'[36] אברהם יצחק הכהן קוק אב"ד[37] דפה עיה"ק[38] יפו והמושבות תובב"א.

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

---

27 כו' - וכולי (וכן הלאה)
28 עיש"ה - עיין שם היטב
29 יהי' - יהיה
30 תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן
31 והי' - והיה
32 ידי"ע - ידידו עוז
33 דורש"ת - דורש שלומו ותורתו
34 לונ"ח - לנחמת ציון
35 באה"ר - באהבה רבה
36 הק' - הקטן
37 אב"ד - אב בית דין
38 עיה"ק - עיר הקודש